

DOMAČIN.

DOMAČIN izhaja vsako soboto popoldne, če je ta dan praznik dan poprej ob istem času. — Naročnina za Ljubljano z dostavljanjem na dom: celoletno 3 K, polletno 1 K 50 v, četrtletno 75 v; po pošti: celoletno 4 K, polletno 2 K, četrtletno 1 K. — Uredništvo je na Miklošičevi cesti št. 16 v I. nadstr. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu DOMAČINA. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo. — Inserati (oglasi): Trikrat razdeljena petit-vrsta pri enkratni objavi 12 v, pri vsaki nadaljnji objavi 8 v, pri dvostopni petit-vrsti v reklamnem delu stane vrsta 20 v. Cela stran 30 K, pri večkratnem objavljajanju po dogovoru znaten popust. — Upravištvo je na Miklošičevi cesti št. 16 v I. nadstr.

Štev. 3.

V Ljubljani, dne 16. januarja 1915.

Leto III.

Svetovni položaj.

Kljub velikanski premoči, ki jo imajo Rusi proti nam in nemški armadi, je nepobitno dejstvo, da se jim slabo godi. To dejstvo priznavajo danes celo že angleški in francoski listi. Rusi so hoteli z velikanskimi, nešteti četami prodreti čez Karpate, da bi se združili z našim v obupnem položaju se nahajajočim sovražnikom na jugu. V njihovem načrtu je bilo tudi preploviti vso Galicijo, zavzeti trdnjavi Przemysl in Krakovo in nato nastopiti toli zaželjeno pot proti Dunaju in Berlinu. To so nameravali Rusi, a njih nakane so vse splavale po vodi in krvavo so se varali v svojih načrtih. Naša hrabra armada je kakor železen zid ustavila rusko premoč v Karpatih in v Galiciji in Rusi imajo vsepovsod velikanske izgube. Vsi njihovi napadi na Przemysl so se izjalovili in tudi pri Krakovu niso imeli večje sreče. Ramo ob rami je nemška armada pod slavnim feldmaršalom Hindenburgom pobila z naravnost občudovanja vredno hrabrostjo Ruse na Poljskem jih vrgla nazaj in spodila v beg. Ne bo

dolgo trajalo in nemška armada bo začela oblegovati poljsko-rusko prestolico Varšavo. Ruska premoč sicer še vedno ni zdrobljena, a dejstvo je, da so Rusi tako oslabljeni, da bodo morali končno podleči. Zmagovito prodiranje Rusov je povsod obustavljeno in brez upanja na zmago so njihovi nadaljujuji boji.

Iz Srbije ni nikakih važnih poročil. Vsekakor pa je v kratkem pričakovati, da se tudi na jugu prično odločilni dogodki, ki bodo strli prenapetost srbskih kraljemorilcev.

Gigantski boji na Francoskem še niso dovedli do nikake odločitve. Vendar pa opazujemo dan za dnem zmagovito napredovanje nemške armade na celi črti. Nemci so vse sovražnike napade odvrnili.

Tudi turško orožje v Kavkazu si je zadobilo odločilnih zmag.

Novo leto je za nas ugodno in trdno upanje nas lahko nadeja, da bo pravični Bog podelil zmago onim, ki se v tej svetovni vojski vojskujejo za pravično stvar.

Podlistek.

Na pokopališču.

Povest. — Iz slovaščine prevel Podravski.

(Dalje.)

„Nu, ne boj se, Matija, ne zgodi se nam nič hudega, dasiravno imamo puške s seboj.“

„Bog daj, da bi se tako zgodilo kakor pravite; saj je tudi Kristus Gospod rekel Petru: „vtakni svoj meč v nožnico“ in od mrtvih, naj počivajo v miru.“ Po teh besedah je snel svoj klobuk, ki si ga je šele čez trenutek del nazaj na glavo.

In ni trajalo dolgo, da so dospeli na pokopališče. Bila je jasna noč in mesec je svetil. Povsod je vladala največja tišina: niti listek na drevesu se ni ganil.

„Bodi Bog z nami, a hudoba proč od nas!“ reče Matija ter obstane pri pokopališčni ograji. „Izvolite odpustiti, vaša milost, toda tukaj se lahko izognemo ter gremo okrog te njive božje.“

„Toda Matija, Matija! reče Leščan, kaj takega nisem pričakoval od tebe. Fant kakor hrust, pri tem pa takšen plašljivec. Smeli bi se sramovati, saj vendar

niste sam, marveč smo trije. Ako le hočeš, pa pojdi koder se ti poljubi.“

In vsi trije so stopali naprej, naravnost čez pokopališče. Komaj pa so napravili nekoliko korakov, kar predrami nočno tišino bolestni vzdihljeji, na kar je sledilo žalostno tarnanje in klicanje: Oh, pojdi vendar kmalu, — dolgo te že čakam — ali že greš?“

Matija, komaj je začul prvi vzdihljej, dal je to vedeti nogam in je bežal na vso moč. Leščan in Žalostin sta kmalu obstala in poslušala. Dasiravno se nista bala, ju je vendar-le obšla groza.

„Nu, kaj nama je storiti? Ali greva za Matijo, ali naravnost?“ vpraša Leščan.

„Le naravnost proti cerkvi,“ odvrne Žalostin.

In korakala sta drug poleg drugega ter bila že pri cerkvi, kar se ne daleč od nju znovič oglasi glas: „pojdi, pojdi, saj te že čakam!“

Pogledala sta drug drugega, kakor bi se hotela vprašati: „ali si slišal?“ Nato sta uprla pogled proti tej strani, od koder je prihajal glas, toda ničesar nista videla; samo nekoliko spomenikov in nad njimi velikanska lipa.

„Ali ne greva tjekaj pogledat?“ vpraša Žalostin.

„Oh, dajva temu mir,“ odvrne Leščan, „pojdiva rajši domov.“

Svetovna vojna.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

Boji v Karpatih še vedno trajajo. — Na črti ob Visli se vrše topovski boji.

Dočim se 5. januarja na severnem in južnem bojišču ni dogodilo ničesar bistvenega, razglašajo uradno dne 6. januarja:

Boji v Karpatskem lesnem gorovju, ki se sedaj vrše že več mesecev z menjajočim se uspehom, še trajajo. Označujejo se kot podjetja manjšega obsega v čisto ločenih, osamelih dolinah. Ojačen vsled dopolnilnih čet, ki so v zadnjih dneh posegle v boj, je sovražnik poizkušal s sunki pridobiti prostora ob gorenjih tekih posamnih rek.

Zapadno od gorskega prelaza Uzsok in v Vzhodnih Beskidih vlada mir.

Ob fronti severno in južno od Visle včeraj topovski boj.

Mir na ogrsko-gališki fronti. — Artilerijski boji ob Dunajcu in v ruski Poljski.

Uradno razglašajo dne 7. januarja popoldne:
Na ogrsko-gališki fronti vlada mir.

V višje ležečih pokrajinah je padla lahka slana in je jelo snežiti.

Ob Dunajcu in na ruskem Poljskem so bili mestoma topovski boji. V karpatsko predgorje južne Bukovine potisnjene varstvene naše čete smo umaknili pred nadmočnimi sovražnimi silami bližje k naši glavni armadi.

Odbiti ruski napad pri Czeremohi. — Sicer je položaj na severnem bojišču neizpremenjen.

Uradno razglašajo, dne 8. januarja:

Splošni položaj je neizpremenjen: nobenih trajnih bojev.

„Pojdi, pojdi, že dolgo te čakam,“ se oglasi glas izpod košate lipe izmed spomenikov, o katerih se je našima prijateljima zdela, da so se jeli gibati.

„Poglej vendar, kaj je tam. Ali vidiš? vpraša Žalostin; „uprav kakor bi nekaj gomazilo.“

„Vidim, pojdiva proč! Meni je slabo!“ spregovori Leščan s tresočim se glasom.

„Pojdiva, tudi mene se polaščuje groza in lasje se mi ježijo na glavi.“

In spustila sta se v beg. Že sta bila pri cerkvi, da, že sta korakala z griča navzdol, kar se še enkrat ozreta ter vidita za seboj visoko, tujo postavo.

In na vso moč se spustita v beg. Leščanu se je po neprevidnosti še puška sprožila.

Ko sta dospela domov, sta komaj prišla k sapi. Na vprašanja Guste, s katerimi ju je nič manj prestrašena obsipavala, ni mogel niti eden odgovoriti, uprav kakor bi bila zgubila jezik.

IV.

Drugi dan za rano je dospel k Leščanu Matija ter vprašal, kako sta gospoda prišla domov in pripovedoval gospe, kaj se jim je pripetilo na pokopališču in kako je on ondi bežal od gospodov, ki ga nista hotela ubogati.

V vzhodnih Beskidih smo s protinapadom daleč odbili sunek, ki so ga močne ruske sile izvršile preko višin vzhodno od Czeremohe.

Pri tem smo ujeli 400 mož in vplenili 3 strojne puške.

Odbiti ruski napadi pri Zaklyozinu.

Uradno razglašajo dne 9. januarja opoldne:

V zapadni Galiciji, kjer stojita nasprotnika večinoma v najbližjih distancah drug proti drugemu, smo včeraj odbili sovražnikov napad na višine severovzhodno od Zaklyczina.

Severno od Visle še traja topovski boj. Cerkev nekega večjega kraja v ruski Poljski smo morali včeraj razstreliti v prah, ker so Rusi namestili na zvoniku strojne puške.

V južni Bukovini in v Karpatih samo praske.

Brezuspešni ruski navali pri Zaklyozinu. — Ponesrečen ruski poizkus, prekoračiti Nido.

Uradno razglašajo dne 10. januarja:

Južno od Visle so včeraj Rusi brezuspešno obstreljevali naše postojanke. Naperili so svoj ogenj zlasti proti višini, severovzhodno od Zaklyczina, ki smo jo mi zasedli.

Severno od Visle je mestoma srdit topovski boj. Sovražnikov poizkus, da bi s slabejšimi silami prekoračil Nido, se je ponesrečil.

V Karpatih vlada mir.

Z ognjem artilerije in strojnih pušk smo razpršili dva izvidna sovražna oddelka, ki sta si v Bukovini upala preblizu na črto naših predstraž.

Srditi boji ob Nidi. — Zavrnjeni poizkusi, prekoračiti reko. — Junaštvo naše patrulje.

Uradno razglašajo dne 11. januarja:

V ruski Poljski, ob dolnji Nidi, so bili včeraj trdovratni boji. Tu so Rusi pričeli z napadom in so

Leščan sam in Žalostin nista o tem niti črhnila, marveč sta bila vesela, da ju o tem nihče ni povpraševal. Tako je minulo nekoliko dni. Gospoda sta se svojega strahu otesla in ves dogodek na pokopališču je kmalu dospel v pozabljivost. Leščanovi so bili še na razstavi ter na zabavi v Kubinu in razume se, da tudi Žalostin z njimi.

Po zabavi, bilo je to prvo nedeljo po večernicah, so se podali vsi na sprehod in sicer proti oni strani proti cerkvi, katera iz lesa narejena ter obsajena z lipami, se je dvigala nad Leštinjami, ker je stala na griču. Ako stopiš tje kaj k cerkvi, imaš vso vas pred svojimi očmi, pa še dokaj dalje lahko vidiš.

Takoj za cerkvijo se razprostira pokopališče. Med tem ko sta Leščan in njegov prijatelj ogledovala okoli, sta mali Ivan in Miloš stekla na pokopališče ter ogledovala ondi se nahajajoče spomenike.

Leščanova gospa je šla za njima, da se njima ne bi kaj pripetilo. Mati in fanta so obstali pred enim od najnovejših spomenikov, proti katerimu sta tudi Leščan in njegov prijatelj Žalostin namerila svoje korake.

„Gospod Žalostin, kaj ne, da je to krasen spomenik?“ je vprašala gospa Leščanova, kazajoča na kamen, pred katerim je bila obstala.

(Dalje prihodnjič.)

poizkusili na več mestih prekoračiti z znatnimi silami rečeno nižino, toda povsod so bili odbiti z velikimi izgubami.

Med temi artilerijskimi napadi se je vršil v sednjih sektorjih topovski boj, ki je trajal več ur.

Ob ostalih frontah se ni prigodilo ničesar bistvenega.

Eni izmed naših marljivih izvidnih patrolj se je včeraj ponoči posrečilo, prebiti sovražno pozicijo, prodrati do vasi, ležeče za sovražno postojanko in dospeti do stanovanja sovražnega polkovnega poveljnika.

S tega smelega pohoda se je vrnila patrolja, vodeča sabo 1 ujetega častnika in 6 mož.

Ker smo znova dognali, da se pripadniki ruske armade poslužujejo avstro-ogrskih uniform, da napadajo patrolje in manjše oddelke, poudarjamo vnovič, da ne bomo ravnali kot s kombataniti z onimi sovražnimi častniki in vojaki, ki na ta način krše zakone in običaje v vojni.

Rusi potisnjeni nazaj preko Nide. — Topovski boj južno od Visle. — V dolini reke Ung so se Rusi umaknili do Uzsoka. — Izmišljena ruska vest.

Uradno razglajajo dne 12. januarja:

Sovražnik je tudi včeraj poizkušal prekoračiti Nido.

Med srditim topovskim bojem na celi fronti je dopoldne pričela v južnem odseku neka sovražna bojna skupina s ponovnim napadom, ki pa se je v najkrajšem času razbil ob našem artilerijskem ognju. Sovražne čete so se valile nazaj preko reke, pustivši na bojišču pred našo pozicijo stotine mrtvih in ranjenih.

Istočasno je trajal topovski boj južno od reke Visle. Pri tem se je posrečilo našim baterijam naperiti na pristavo, ki jo je imel sovražnik v posesti, tak ogenj, da so bili Rusi, ki so se bili tamkaj v zadnjih dneh ugnezdili, prisiljeni svojo pozicijo kakor v begu izprazniti.

V Karpatih otežujejo neugodne vremenske razmere vsako večjo akcijo.

V gorenji dolini reke Ung se je nasprotnik umaknil bližje h gorskemu prelazu Uzsok.

Vest, ki jo razširjajo ruski časopisi, da bi bila trdnjava Przemysl dne 10. t. m. odposlala k sovražniku parlamentarja, je seveda popolnoma izmišljena in ima nemara samo ta namen, da bi prikrila popolno sovražnikovo brezsilnost nasproti tej trdnjavi.

Z nemško-francoskega in nemško-ruskega bojišča.

Zavrneni francoski napadi.

Wolffov urad javlja: Veliki glavni stan, dne 5. januarja:

Zapadno bojišče. Severno od Arrasa so naše čete raztrele strelski jarek v dolgosti 200 metrov in so ujele pri tem nekaj sovražnikov. Poznejši sovražnikov napadi so se ponesrečili.

V Argonih smo zavrtili več francoskih sunkov.

Francoski napad med Steinbachom in Uffholzem smo odbili v bajonetnem boju.

Nemški uspehi pri Sonainu in v Argonih. — Odbiti francoski napad pri Sennheimu.

Poročilo Wolffovega urada. Veliki glavni stan, dne 6. januarja dopoldne:

Zapadno bojišče. Francozje so tudi včeraj po načrtu obstreljavali kraje za našo fronto. Da s tem ru-

šijo hiše svojim lastnim rojakom ali jih ubijajo, jim je, kakor se zdi, vseeno: nam le malo škoduje obstreljevanje.

Pri Sonainu in v Argonskem lesu smo se postalili več strelskih jarkov, odbili razne sovražne napade in ujeli 2 častnika in 200 mož.

Včeraj zjutraj so Francozje znova zavladali na višini zapadno od Sennheima, za katero so se vršili mnogi boji, toda s srditim bajonetnim napadom smo jih zopet vrgli s hriba. Novega sunka se niso upali napraviti. Vjeli smo 50 alpincev.

Nemški uspehi pri Arrasu, v Argonih in pri Sennheimu.

Wolffov urad javlja: Veliki glavni stan dne 7. januarja:

Zapadno bojišče. Angleži in Francozje so nadaljevali svoje delo, obstreljevali in rušili belgijska in francoska selišča za našo fronto.

Severno od Arrasa se ta čas še vrše srditi boji za posest strelskih jarkov, ki smo jih včeraj v naskoku zavzeli.

V zapadnem delu Argonskega lesa so prodrle naše čete še dalje.

Napad, ki ga je izvršil sovražnik dne 5. januarja v vzhodnem delu Argonskega lesa (Bois Courte Chaussée), je dosegel do naših jarkov. Sovražnika pa smo na vsi črti s težkimi izgubami zopet vrgli iz naše pozicije. Naše izgube so razmeroma majhne.

Zapadno od Sennheima so včeraj zvečer Francozi poskusili, da osvoje višino 424; njihove napadi so se razbili ob našem ognju. Hrib je ostal v naših rokah.

Odbiti francoski napadi pri Reimsu, v Argonih in Vogezih.

Veliki glavni stan, dne 8. januarja:

Zapadno bojišče. Trajno deževje spreminja bolj in bolj pokrajino v Flandriji v močvirje, kar močno ovira operacije. Vzhodno od Reimsa so Francozje danes ponoči poskusili odvzeti naš predjarek. S protinapadom, ki smo ga takoj izvršili, smo jih vrgli nazaj na njihove pozicije. Pri tem smo ujeli 50 mož.

Sredi in v vzhodnjem delu Argonov so naše čete zopet napredovale.

Odbili smo nočni francoski napad na naše pozicije ob mostiču, južno od Diedolshausna (v Vogezih). Opetovani francoski napadi na višino zapadno od Sennheima so se razbili ob našem artilerijskem ognju. Vjeli smo 2 častnika in 100 mož. Za vas Oberburenhaupt se ta čas vrše boji.

Odbiti francoski napadi pri Soissonu, Perthesu, v Argonih in Vogezih.

Veliki glavni stan, dne 9. januarja:

Zapadno bojišče. Tudi včeraj je bilo neugodno vreme, semtertja dež z nevihto, kakor da bi se bil odtrgal oblak. Reka Lys je na posamnih točkah preplavila bregove. Odbili smo z znatnimi izgubami za Francoze več sovražnih napadov severovzhodno od Soissona. Francoski napad pri Perthesu (severno od taborišča pri Chalonsu) smo zavrtili s težkimi izgubami za sovražnika. — V vzhodnjem delu Argonov so naše čete izvršile uspešen naval, ujele 1200 Francozov ter uplenile nekaj metalcev min in 1 bronasti možnar; pri

tem so se odlikovali šlezijski lovci, lotaringijski bataljon in hesenski domobranci. Sprednji okop pri Flireyju, ki ga nismo zasedli, smo raztreli v trenutku, ko so ga bili osvojili Francozi. Vso francosko posadko smo uničili. — Zapadno in južno od Sennheima se ni ničesar izpremenilo. Francozi smo vrgli iz Oberburnhaupta in iz okrožajočih ga jarkov v njihove pozicije. Pri tem smo ujeli 150 mož.

Boji pri Soissonu in Apremontu. — Pri Burenhauptu so Nemci ujeli 420 Francozov in odbili francoski napad pri Nieder-Aspahu.

Veliki glavni stan, dne 10. januarja:

Zapadno bojišče. Tudi včeraj je bilo slabo vreme. Reka Lys je mestoma preplavila bregove v širokosti do 800 metrov. Sovražnik poskusi, da bi nas potisnil iz naših pozicij v dinah pri Nieportu, so se ponesrečili. Severovzhodno od Soissona so Francozi ponovili svoje napade, ki smo pa vse včeraj odbili z velikimi izgubami zanje. Pri tem smo ujeli 100 mož. Boji na tej točki se danes zopet vrše. Zapadno in vzhodno od Perthesa (severo-vzhodno od taborišča pri Chalonsu) so Francozi znova izvršili srdit napad. Napadi so se razbili z zelo težkimi izgubami za Francoze. Ujeli smo okrog 150 mož. V Argonih smo pridobili na ozemlju. Tu in v okolici Apremonta, severno od Toula, boji še trajajo. — Dne 8. januarja zvečer so Francozi znova poizkusili v nočnem napadu vzeti vas Oberburenhaupt. Napad se je popolnoma ponesrečil. Naše čete so ujele nadaljnjih 230 Francozov in uplenile 1 strojno puško, da se je torej plen pri Oberburenhauptu zvišal na 2 častnika, 420 mož ujetnikov in 1 strojno puško. Francozi so imeli očitno tudi tu težke izgube. Velika množica mrtvih in ranjenih leži pred fronto in v sosednjih gozdovih. V zgornji Alzaciji so se včeraj vršili samo manjši boji. Proti polnoči so naše čete odbile francoski napad pri Nieder Aspachu.

Ponesrečen francoski napad pri Albertu. — Nemški uspeh pri Perthesu.

Veliki glavni stan, dne 11. januarja:

Zapadno bojišče. V okolici Nieporta, Yperna in južno od tod so se vršili samo artilerijski boji.

Francoski napad pri Le Boiselle — severovzhodno od Alberta, se je popolnoma ponesrečil.

Severno od Soissona so izvršili Francozi, ki so se vgnezdili v majhnem delu naših sprednjih okopov, ponoven napad. Boji še trajajo v bližini Soupira v zadnjih dneh ni bilo bojev.

Vzhodno od Perthesa so naše čete zopet osvojile preje jim odvzeti del jarka. Sovražnik je imel težke izgube.

V Argonih je naš napad nadalje napredoval.

V Zgornji Alzaciji je vladal vobče mir.

Nemci so odbili francoske napade pri Cronyju in Perthesu. — V Argonih so imeli Francozi 3500 izgub.

Veliki glavni stan, dne 12. januarja:

Zapadno bojišče. Južno od Kanala La Bassée so se vršili neznatni boji, ki so bili doslej brez uspeha.

Severno od Cronyja so Francozi naredili snoči napad, ki smo ga odbili z težkimi izgubami za nje. Davi so se boji zopet ponovili.

Napad, ki so ga včeraj popolne izvršili Francozi v okolici vzhodno od Perthesa, se je razbil ob našem ognju.

V Argonih smo zavzeli na rimski cesti neko francosko oporišče. Pri tem smo ujeli 2 častnika in 140 mož. V bojih v vzhodnem delu Argonov smo od 8. t. m. (všteti so pravkar navedeni) ujeli 1 majorja, 3 stotnike, 13 poročnikov in 1600 mož. Celotno izgubo z všteti mrtveci in ranjenci cenimo v tem omejenem bojnem razdobju na 3500 mož. Francoski napadalni poskusi pri Aillyju južno od St. Mihiela so se ponesrečili.

Nemški napadi ob Bzuri napredujejo. — Vzhodno od Rawke so Nemci prodrli preko Humina.

Wolffov urad javlja: Veliki glavni stan, dne 5. januarja.

Vzhodno bojišče. V vzhodni Prusiji in severni Poljski je položaj neizpremenjen.

Naši napadi vzhodno od Bzura pri Kozlow-Biskupih in južno od tod napredujejo. Tudi severovzhodno od Bolimowa so prodrle naše čete vzhodno od Rawke preko Humina in preko višin od tu; dalje na jug do Pilice, kakor tudi na desnem bregu Pilice se ni ničesar izpremenilo.

Stanje potov in neugodno vreme je zaviralo naše kretnje.

Nemci so osvojili več ruskih oporišč in prodrli do Suche.

Veliki glavni stan, dne 6. januarja dopoldne:

Vzhodno bojišče.

Na vzhodnih mejah in v severni Poljski tudi včeraj ni bilo izprememb.

Na Poljskem zapadno od Visle so prodrle naše čete, ko so osvojile več sovražnih oporišč, do sektorja Suche.

Ujeli smo 1400 mož in vplenili 9 strojnih pušk.

Na zapadnem bregu Pilice je položaj neizpremenjen.

Wolffov biro javlja: Veliki glavni stan, dne 7. januarja:

Vzhodno bojišče. Na vzhodu ni nobene izpremembe. Izvajanje operacij je trpelo vsled najneugodnejšega vremena, ki se da misliti. Vkljub temu so naši napadi počasi napredovali.

Ob Rawki napredujejo nemški napadi. — Nemci so ujeli 1600 Rusov.

Veliki glavni stan, dne 8. januarja:

Vzhodno bojišče. Tudi na vzhodu je bilo neugodno vreme.

Na vzhodno-pruski meji in v severni Poljski se ni ničesar izpremenilo.

Vzhodno od Rawke so naši napadi napredovali. Ujeli smo 1600 Rusov in vplenili 5 strojnih pušk.

Na vzhodnem bregu Pilice so se vršili samo artilerijski boji.

Veliki glavni stan, dne 9. januarja:

Vzhodno bojišče. Položaj na vzhodu je ob trajno slabem vremenu neizpremenjen. Naš plen z dne 7. januarja se je povišal na 2000 ujetnikov in 7 strojnih pušk.

Neizpremenjen položaj na vzhodu. — Odbiti ruski napadi pri Mlavi.

Veliki glavni stan, dne 10. januarja:

Vzhodno bojišče: Vreme se še ni izboljšalo. Na celi vzhodni fronti je ostal položaj neizpremenjen. Manjše ruske sunke južno od Mlave smo odbili.

Na poljskem bojišču ni izprememb.

Wolffov urad javlja: Veliki glavni stan, dne 11. januarja:

Vzhodno bojišče. Položaj v vzhodni Pruski in v severni Poljski je neizpremenjen. Vsled neugodnega vremena napredujejo tudi naši napadi na Poljskem zapadno od Visle samo počasi.

Odbiti ruski sunki v severni Poljski. — Na zapadnem bregu Visle Nemci napredujejo.

Wolffov urad javlja: Veliki glavni stan, dne 12. januarja.

Vzhodno bojišče. V vzhodni Prusiji ni nič novega. Ruski sunki v severni Poljski niso imeli nobenega uspeha.

Naši napadi na ozemlju zapadno od Visle so mestoma napredovali vkljub neugodnemu vremenu.

Na vzhodnem bregu reke Pilice ni nobene izpremembe.

Z južnega bojišča.**Odbit črnogorski napad pri Avtovcu.**

Uradno razglašajo dne 8. januarja:

Na južnem bojišču se je popolnoma ponesrečil nočni napad na črto naših predstraž pri Avtovcu.

Uradno razglašajo dne 10. januarja:

Na južnem bojišču se je vršil kratek topovski boj pri naših, vzhodno od Trebinja do meje se raztezajočih pozicijah.

Rusi v Bukovini.

Iz Dorne Vatre poroča „Frankfurter Zeitung“: Dne 20. novembra so Rusi zasedli Črnovice, kar se jim je posrečilo na ta način, da so ob Prutu stoječo avstro-ogrske čete obšli. Rusi so nato pričeli prodirati na treh črtah, ob cesti Hlinica-Storozynec, druga proti Czudinu in tretja ob Czeremoszu iz Nepokolovca v Viznice, Rostoke in Putilo.

Naše razmeroma zelo maloštevilne čete v Bukovini so se držale tako hrabro, da so mogli Rusi prodreti na prvi črti samo do reke Seret. Na drugi črti so se morali ustaviti na prelazu Šuridin, na tretji črti pa so dospeli samo do doline Prutile. Rusi so imeli tu kakih 50.000 mož, večinoma kavkaške čete, ki so posebno sposobne za te pokrajine. Ko so Rusi spoznali, da ne bodo mogli več prodirati, so počakali tako dolgo, da so dobili ojačenja, baje 90.000 mož.

Rusi so zasedli, kakor poročajo iz Bukarešte, pod polkovnikom grofom Bakuninom Sučavo. Tu so vzele ruske patrulje tudi vsa darila za vojake, namenjena za Božič. Bilo jih je veliko število vozov.

Iz Kimpolunga poroča „Az Est“, da vladajo med ruskimi četami v Bukovini infekcijske bolezni. V barakah pri Črnovicah je 200 bolnih za legarjem, celo v Črnovicah samih je 150 slučajev legarja med vojaštvom. V Črnovicah manjka prebivalstvu denarja, mestna občina pa razdeljuje dan na dan dosti kruha. Sicer so pa živila poceni, tako stane eno jajce 20 vin. Ruski kmetje in trgovci prinašajo dosti živil v mesto.

Hindenburgova strategija.

Prav interesantno govori profesor Delbrück o Hindenburgovih operacijah na Poljskem. Delbrück pravi: Z interesantno strategijo je feldmaršal Hinden-

burg na vzhodnjem bojišču zopet prišel na površje. Umaknil se ni od Visle v smeri na Berolin, marveč proti Šleziji ter je otežkočil Rusom s sistematičnim razdiranjem potov pot za seboj; v skoro liričnih besedah se je pozneje ruski generalni štab sam pritožil nad tem. Postopanje Nemcev je bilo velikemu knezu tem bolj neljubo, ker tudi on ni hotel napadati v smeri proti Berolinu, marveč predvsem v smeri proti Šleziji. To ni bilo slabo mišljeno. Smer od Varšave proti Berolinu vodi mimo mogočnih bočnih pozicij Nemcev ob spodnji Visli, zasedenih s trdnjavami Thorn, Grandenz, Danzig in ob Netzi in Varti do Küstrina. Ta bočna pozicija, ki jo je lahko braniti, v katero je lahko pošiljati armade in iz katerih lahko nenadno prodirajo, je prava zaščita Berolina. Rusi so torej nameravali, postaviti sem le nekako bočno kritje par korov, z glavno silo pa so hoteli ostati bolj na jugu. Če bi potem našli tu Hindenburgove čete, jih porazili s premočjo in vzeli Šlezijo, bi se bili mogli Rusi obrniti ravno tako proti Berolinu, kakor proti Dunaju. Že so bili Rusi blizu šlezijski in poznanjski meji, ko je nenadoma prišla vest, da je Hindenburgova armada izginila, da se je z železnicami odpeljala v Prusijo in da sedaj prodira iz Thorna proti ruskemu boku. Ta sunek je vrgel predvsem ruske zbore, ki bi bili morali kriti prodiranje glavne ruske armade proti Thornu, nazaj, ter prisilil glavno armado, da se je razvila proti desnemu krilu, kar je za tako velike mase prav težavno. Že je stal del nemške armade Rusom med Lodzem in Varšavo v hrbtu. Malo je manjkalo, da bi bila morala pri Tannenbergu kapitulirati cela ruska armada. Število Nemcev pa je bilo napram Rusom za tak uspeh premajhno. Rusi so dobili še rezerve iz Varšave, ki so sedaj Nemce napadle v hrbtu — drugače kakor pri Tannenbergu, kjer je stala tudi Rennenkampfova armada v hrbtu Hindenburgovi armadi, pa iz neznanih vzrokov ni posegla vmes. To pot pa so bili Nemci v hrbtu napadeni in so se morali iz objema prebiti. Dasiravno pa ni bila nobena ruska armada uničena, prodiranje Rusov proti nemški meji je bilo zlomljeno in Hindenburg je dobil medtem ojačenja, tako da so se morali Rusi umakniti na obrambno črto kakih 80 kilometrov od Varšave. Boji se vrše sedaj na tej črti in pričakovati je še velikih dogodkov. Glavno pa je, da je ofenzivna sila Rusije zlomljena.

Šef generalnega štaba baron Konrad Hötendorf o vojnem položaju.

Listi objavljajo razgovor nekega italijanskega korespondenta s šefom našega generalnega štaba. Baron Hötendorf izjavlja: Glavni problem, ki ga moramo rešiti, je vojna na Poljskem. V popolnem sporazumu s svojimi hrabrih nemškimi zavezniki pričenjamo izvajati načrt, ki nas upravičeno navdaja z najboljšimi nadami.

Operacije proti Srbiji so postranskega pomena. Ako nam bo vojna sreča v bojih proti številnim ruskim armadam mila, potem bo srbsko vprašanje v najkrajšem času rešeno.

Prav nič ne pomeni, da so ruske čete zime bolj privajene kakor naše, kajti poskrbeli smo, da so naši vojaki proti mrazu dobro zavarovani. Sneg in mraz pa otežkočujeta Rusom prirejevanje bojnih pozicij, v čemur so Rusi pravi mojstri, ter tako eliminirata faktor, ki je bil sovražnikom na prosoh in je še povečal vpliv njihove numerične premoči.

Popolnoma se zanašam na vrline naše armade in našega bratskega zaveznika in sem prepričan, da bo kvalitativna vrednost zavezniških čet izravnala kvantitativno premoč sovražnikov.

Gospodarstvo.

Maksimalne cene za krompir.

Trgovinski minister, poljedelski minister in notranji minister so dne 19. decembra odredili:

Na podlagi cesarske naredbe z dne 10. oktobra 1914, drž. zak. št. 274, se za čas izvanrednih razmer, ki jih je povzročilo vojno stanje, ukazuje sledeče:

§ 1. Pri prodaji krompirja na debelo se ne smejo prekoračiti sledeče maksimalne cene:

Dežela	Cena v kronah za 1 met. stot krompirja, izvzemši kipfler	
	a) jedilni krompir, sortiran (rumeni, beli, rožnati)	b) nesortiran krompir (za industrijo in krmo)
Kranjsko	10.50	6.50
Štajersko	10.50	6.50
Koroško	10.50	6.50
Nižje Avstrijsko	9.—	6.—
Zgornje Avstrijsko	10.—	6.—
Solnograško	10.50	7.—
Goriško, Trst	11.—	7.—
Istrija	11.—	7.50
Tirolsko	11.—	6.50
Predarlško	11.50	6.50
Češko	9.—	6.—
Moravsko	9.—	6.—
Šlezija	9.—	6.—
Dalmacija	12.—	7.—

§ 2. Kot trgovina na debelo v zmislu te odredbe naj velja promet med producenti, trgovci in predelavci. V § 1. določene maksimalne cene se ne smejo prekoračiti niti pri direktnem prometu med producentom in konsumentom.

§ 3. Maksimalne cene se razumejo za kraj pogodbeno dobave za 100 kilogramov, brez vreče, proti plačilu v gotovini (netto per Kassa). Če kupec ne da vreče, tedaj je prodajalec pri prodajah od oddajne postaje upravičen, preskrbeti na stroške prodajalca tudi slamo, ki je potrebna, da se vagon obloži in pa krompir pokrije. Maksimalne cene vsebujejo stroške nakladanja in transporta do oddajne postaje.

§ 4. Politična deželna oblast ima pravico, določiti za na drobno prodajo maksimalno ceno, pri čemer se ima ozirati na maksimalne cene, določene za trgovino na debelo.

§ 5. Posestnika krompirjevih zalog sme politična deželna oblast pozvati, da proda te — v kolikor niso potrebne za njegovo lastno domačo potrebo — za določene maksimalne cene. Poljedelcem in produkcijskim obrtnikom se morajo pustiti one množine, ki jih potrebujejo za nadaljevanje svojega gospodarstva in svoje obrti. Če se posestnik brani, ugoditi tej zahtevi, tedaj more politična deželna oblast prodati zaloge na račun in stroške posestnikov; prodajno ceno naj končno določi politična deželna oblast, ozirajoč se na maksimalne cene kakor tudi na kvaliteto in uporabnost blaga po zaslišanju izvedencev.

§ 6. Ta odredba se ne nanaša na nakup krompirja iz carinskega inozemstva.

§ 7. Za promet s krompirjem more poljedelski minister na predlog kake poljedelske korporacije ali kontrolne postaje za seme na Dunaju dovoliti izjeme od določil te naredbe.

§ 8. Prodajalce, ki se pregreše proti določilom te naredbe in proti predpisom, ki se izdajo na podlagi iste, kaznujejo politične oblasti prve instance z denarnimi globami do 5000 kron ali z zaporom do šest mesecev.

§ 9. Ta naredba stopi v veljavo dne 23. decembra 1914.

Tedenske novice.

(Zahvala c. kr. črnovojniškega okrajnega poveljstva št. 27. v Ljubljani.) Da se je božičnica, prirejena četam in oddelkom, ki so podrejeni podpisnemu poveljstvu, tako častno završila in da je bil vsak vojak s primeroma bogatimi in primernimi darovi obdarovan, se imamo zahvaliti podpori in sodelovanja slavnih oblasti in korporacij, pa tudi darežljivosti domoljubnih društev in krožkov. Izmed ravnokar imenovanih naj omenimo sosebno sledeče: c. kr. dež. predsedništvo, slavni kranjski deželni odbor, slavno kranjsko posojilnico, cenj. komiteje dam v Kranju in Trzinu, cenj. komitej dam nemškega „Kazina“ v Ljubljani, slavno „Krščanska socijalna zveza v Ljubljani“, pa tudi cenjeni komitej za oskrbo ranjencev v Ljubljani pod patronanco ljubljanskih dam. Vsem imenovanim izrekamo tem potom najpresrčnejšo zahvalo. C. kr. črnovojniško okrajno poveljstvo št. 27. v Ljubljani. — Poveljnik: Napoleon, stotnik.

(Kreditne olajšave za obrtniški in kmetiški srednji stan.) Pri finančnem ministru se je zglasila deputacija, ki je predlagala kreditne olajšave za obrtniški in kmetiški srednji stan, ker sedanja vojna organizacija olajšuje kredit le onim, ki imajo blago, efekte ali terjatve kot jamstvo, izključuje pa vse druge sloje.

(Maksimalne cene za žito in moko.) Dunajska občinska uprava je zahtevala, da naj se določijo za vso monarhijo enotne maksimalne cen za žito in moko. Vlada se za to ni mogla odločiti, češ da bi bila potem za večji del monarhije preskrba z žitom in moko zelo težko mogoča. Težavno, da celo nemogoče bi bilo spraviti tovore iz produktivnih dežel v one dežele, ki kupujejo. Edini izhod bi bil postaviti enotne maksimalne cene prav visoko nad današnje cene, le potem bi prodajali žito v produktivnih deželah nad to ceno. Pa tudi potem še ne bi bila preskrba gotova. Treba je, da se veletrgovina prilagodi sedanjim izpremenjenim razmeram, kar je zlasti potrebno z oziranjem na mletje. Tudi ni bilo mogoče doseči enotnosti cen na Ogrskem, ki je v tem oziru samostojna in kjer predpisujejo velika županstva cene. Treba je, da se najprej tu cene izenačijo, kar je ogrska vlada tudi obljubila.

(Enokronski bankovci in polkronski novci.) Pred kratkim izdani dveokronski bankovci še niso popolnoma odpomogli pomankanju drobiža. Poleg tega se je spoznalo, da je za izplačevanje dnin vojaštvu potrebno, da se vpeljejo enokronski bankovci. Kakor izvemo so se pred kratkim že izdelali enokronski bankovci v skupnem znesku 20 milijonov. Kdaj bodo ti bankovci izdani, še ni določeno. Namerava se tudi izdati polkronske novce iz niklja; s tem bo vsakako denarni promet olajšan.

(Kako se piše vojnim ujetnikom.) Tisti, ki hočejo dati svojcem, ki so v vojnem ujetništvu, poročila, naj se ozirajo na sledeče, deloma nove določbe, ki veljajo samo za vojne ujetnike v Rusiji in Srbiji.

1. Pisma se naj oddajajo odprta in brez znamk (nefrankirana), in sicer v poljuben poštni nabiralnik. Za naslov velja ta-le oblika: (Ime in naslov Janeza Kolarja sta seveda le za primer.)

Prisonnier de Guerre	
Janez Kolar	
7. pešpolk	
Moskva	

Kuverta se razdeli s črto v dva dela, ker izpolni Rdeči križ, ki mu pošilja pošta vsa pisma, prazno desno stran z naslovom v ruskem ali srbskem jeziku. Brezpogojno potreben je francoski napis „Prisonnier de guerre“, to se pravi „vojni ujetnik“. Sicer zadoštuje ime, polk in ime kraja, kjer se nahaja dotični po došlem poročilu. Torej je mogoče stopiti z ujetnikom v zvezo šele potem, če se je oglasil.

2. Zavoji (paketi) na vojne ujetnike v Rusiji (v Srbiji ne) so do pet kilogramov teže dovoljeni in tudi poštne prosti. Oddati se pa morajo na glavni pošti na Dunaju I. Drugi poštni uradi jih ne sprejemajo.

3. Denar se na vojne ujetnike lahko pošilja po poštni nakaznici pri vsakem poštnem uradu. Dobro pa je, če se prej tam povpraša, na kakšen način da se sme poslati in ravnotako se mora zaračunati v „frankih“.

(Avtomobilna vožnja med Krškim in Novim mestom.) Vsled odloka c. kr. trgovskega ministrstva z dne 9. decembra 1914, št. 48.472-P ex 1914, se dnevno dvakratna avtomobilna poštna vožnja med Krškom in Novim mestom s 1. januarjem 1915 izpremeni v dnevno enkratno.

(Poštna vest.) V smislu odloka trgovskega ministrstva z dne 9. decembra 1914 št. opusti enkratna dnevna pešpošta prvič med poštama uradoma Litijo in Šmartnem pri Litiji, drugič med poštama uradoma Sodražic in Ribnico na Kranjskem.

(Nova določila o nadzorstvu trgovin.) C. kr. kor. urad poroča: Z ozirom na deloma upravičene pritožbe trgovcev se je izdala glede nadzorstva trgovin odredba, ki se proglasi, dne 30. t. m. Določa se pred vsem, da se dolžnikov uslužbenec ne more imenovati za nadzorovatelja in da smejo upniki predlagati drugega ali več nadzorovateljev. Določa se tudi, da ni več povoda za nadzorstvo, če se med nadzorovanjem pokaže, da dolžnikovega konkurza ni mogoče preprečiti. Nadzorovatelj je dolžan, da mora nemudoma poročati sodišču o za sodne odločbe merodanjih okolišnosti.

(Dva vlomilca prijeta.) Minuli teden sta poizkušala ponoči vdreti skozi okno v prodajalno Doroteje Kregar v Dravljah dva tatova, a ju je pregnala lastnica, ki se je zbudila. Dve uri nato zbudi Kregarjevo zopet neko šumenje. Vstane in vidi v prodajalni dva moška, ki sta vlomila skozi okno. Pobegnili sta takoj, ne da bi bila kaj ukradla: eden skozi okno, drugi skozi vrata. Zaprl se nevarnega tatu Lorenca

Dermoto iz Stare Loke, ki je osumljen vloma. Izročili so ga deželnemu sodišču obenem z njegovim tovarišem.

(Potovanje civilnih oseb v Srjemu) je prepovedano. Vojaške oblasti so ustavile izdajanje tozadevnih potnih legitimacij. Ta ukrep je v zvezi z vedno bolj se razširjajočo kolero v nekaterih tamkajšnjih krajih.

(Z južnega bojišča.) Učitelj Frlan iz Studene pri Postojni je bil „ordonanca“. Padel je, izvršujoč vestno povelje, ki mu je bilo dano. Nedaleč od Županjca ob Ljigu, pritoku Kolubare, počiva na koruznem polju. — Budković, hrvatski učitelj iz Istre, mlad, poln nad in idealov, je padel na nekem griču blizu Arangjelovca.

(Odgoditev občinskih volitev.) C. kr. brzojavni in korespondenčni urad javlja z Dunaja dne 2. januarja: „Dolžnost aktivnega službovanja v vojni izključuje velik del moških volilnih upravičencev pri volitvah v občinske zastope, da bi se za časa vojaškega službovanja mogli posluževati svoje volilne pravice. Ako bi odpadlo tako znatno število volilcev, bi to lahko v gotovih okolištinah vplivalo na volilni izid ter dalo tak rezultat, ki bi nikakor ne odgovarjal redni strukturi volilstva. Nadalje so pa tudi aktivno službe vojaške osebe izvzete od pasivne volilne pravice, da bi torej mnogo članov občinskih zastopnikov, ki so že delovali na polju občinske uprave, ne mogli biti znova poklicani v svoje prejšnje funkcije. Vzpričo tega stvarnega položaja je vlada smatrala za potrebno, da izda v soglasju z željami, izraženimi opetovano iz vrst prebivalstva samega, pristojnim deželnim vladam primerne naredbe v namenu, da se odgode občinske volitve, ki bi se morda v bližnjem času morale vršiti po določbah občinskih volilnih redov.“

(Nove maksimalne cene za žito na Ogrskem.) Ogrska vlada je revidirala maksimalni tarif za cene na žito. Posebno važne za avstrijske dežele so cene, določene za glavni ogrski žitni trg Budimpešto. Tam določa maksimalni tarif za pšenico 41 K, za rž 32-70 K, za kuruza 22 K. — Ker znaša maksimalna cena za pšenico na Dunaju 40-50 K, torej za 50 v manj kakor v Budimpešti, je seveda skoraj vsak import ogrskega žita v avstrijske dežele toliko kakor izključen. Na Dunajskem žitnem trgu že več dni sploh ni dobiti pšenice in mnogi avstrijski mlini bodo morali ustaviti obrat, ker nimajo ničesar mleti. Dunajsko časopisje poudarja, da je nastala situacija, ki sili v ado k energičnejšim korakom. Dejstvo je, da zadržuje razni veliki „žitni baroni“ na Ogrskem in menda tudi pri nas svoje zaloge ter špekulirajo na še višje cene. Zato se v merodajnih krogih že resno razmišlja v obsežni ekspropriacijski, oziroma rekvizijski akciji, ki bi omogočila normalno aprovizacijo prebivalstva z žitom, oziroma moko. Pričakovati je v tem oziru novih korakov centralne vlade.

(Štedenje z žitom) je dolžnost vsega prebivalstva. Za to je vlada svoječasno že izdala ukaz, da se smeta pšenica in rž rabiti samo mešana z ječmenom, kuruza in krompirjem. Tako je izšla nadaljnja naredba poljedelskega ministrstva z dne 5. januarja, s katero se prepoveduje rabiti pšenico, rž in ječmen za krme živine. Izvzeti od te prepovedi so samo oni posestniki v gorah, ki so to žito sami pridelali in so tako oddaljeni od prometa, da tega žita sploh ne morejo prodati.

(Cesarjevo priznanje neaktivnim častnikom.) Armadni naredbeni list priobčuje naslednji cesarjev ukaz: Izborni nastop neaktivnih častnikov v sedanji vojni mi daje povod zaukazati, da se naj vsem onim neaktivnim častnikom, vojaškim in mornariškim uradnikom in duhovnikom, ki so bili 2. decembra 1908 že za častnike (uradnike) imenovani in ki se nahajajo sedaj v vojni, podeli vojaški jubilejni križ. — Franc Jožef, m. p. — Na Dunaju, 31. decembra 1914.

(Odgoditev volitev v dohodninsko cenilno komisijo.) Dopolnilne volitve članov in namestnikov v dohodninsko cenilno komisijo, katerih mandati so potekli koncem leta 1914., se z ozirom na vojne dogodke odgode na nedoločen čas. Dosedanji člani in njih namestniki opravljajo svoje posle do novih volitev.

(Brzjavni promet z vojnimi ujetniki.) S poučene strani se poudarja, da je direktni brzjavni promet z vojnimi ujetniki, ki se nahajajo v Rusiji ali Srbiji, dovoljen. Brzjave sprejema vsak brzjavni urad, toda brez vsakega jamstva, da dospejo na svoje mesto. Brzjaviti se da seveda le onim ujetnikom, katerih natančen naslov je znan.

(Oddaja bencina), modrega in surovega olja privatnim konzumentom bo v bodoče še strožje omejena. Trgovsko ministrstvo je odredilo, da se sme bencin za privatne avtomobile oddajati le v posameznih, povsem izrednih slučajih. Tudi elektrarne, ki so urejene na oljeve motorje, ne bodo mogle dobivati potrebnega surovega olja, izvzemši ako oddajajo tok vojaškim, oziroma državnim zavodom ali pa služijo v odlični meri obrtnoobratnim svrham. Elektrarne, ki oddajajo v glavnem le tok za razsvetljavo, ne dobe surovega olja. Naredba opozarja interese na nadomestni material: špirit in benzol.

Razne stvari po svetu.

(Srednje šole v Bosni.) Iz Sarajeva nam pišejo: Tu v Bosni so že vse srednje šole odprte, nekatere so začele s poukom že pred poldrugim mesecem. Otvoritev nedeljskih šol torej ni odgodena na nedoločen čas, kakor je poročal pred kratkim vaš cenjeni list, pač pa sta zaprta kazenskim potom za leto dni dva zavoda, gimnazije v Mostarju in v Tuzli, radi lanskih dijaških izgrediv.

(Ženske v sovražni ogleduški službi.) Javnost se opozarja, da uporablja sovražno inozemstvo pogosto za ogleduško službo na železnica brez spremstva potujoče, navidezno popolnoma nesumljive ženske. Take ogleduhinje, večkrat mlade, lepe in elegantno oblečene osebe, se pririnejo med vožnjo po železnici do vojaških krdel, poskušajo dognati, od kod prihajajo in kam so namenjena, h katerim oddelkom spadajo in v koliko je nadomestno moštvo izurjeno, skratka poskušajo nabrati raznovrstne vojaške informacije, kojih izdaje zamore imeti za lastno vojsko najškodljivejše posledice. Poudarja se, da je podajanja katerih koli si bodi vojaških informacij nepoklicanim prepovedano, da se pred nepredvidnim govorjenjem v pričo neznanec svari in da je brezpogojna dolžnost vsakega, naj bo vojak ali ne, sumljive osebe takoj ovaditi (poveljstvu železniške postaje, železniškemu osobju, policijskemu organu), oziroma tem osebam če bi hotele pobegniti, beg zabraniti ter najbližji civilni ali vojaški oblasti izročiti.

(Ganljiva sinova ljubezen.) Nekega častnika, ki je bil v Wytschaete težko ranjen od 25 šrapnelskih krogelj, so pred par dnevi sprejeli v monakovsko bolnišnico Rdečega križa. Težko bolan je izvedel, da leži njegov oče, ki je bil višji uradnik, na smrtni postelji. Navzlic velikim bolestim se je dal težko ranjeni častnik prenesti na nosilnici v stanovanje svojih staršev, da se poslovijo vsaj izpred vrat spalnice od očeta, ki je umiral in ki ni več spoznal svojega sina.

(Medved žrtev vojne.) Neki ranjeni sanitetni vojak, ki je moral po boju v Karpatih preiskati gozdove in globeli, je pripovedal sledeči doživljaj, ki ga je doživel pri Raho. Porazeni in v Galicijo bežeči Rusi so se rešili, kakor znano, pred našimi infanteristi in artileristi v marsikatero skrivališče. Na nekem gozdnem obronku je slišal korporal s svojim oddelkom nekega dne čudne, nerazložne vzdihne in glasove. Z nosilnico je par mož zlezlo proti kraju, od koder so slišali glasove, in tam so zagledali velikega medveda, ki se je vil v groznih mukah in bolečinah. Šrapnel mu je odtrgal sprednjo tace in zadek, tako da se ni mogel ganiti z mesta. Z dobrim strelom so mu skrajšali življenje.

(Francoske izgube.) „Neues Wiener Tagbl.“ poroča iz Curiha: Večji del francoskega časopisja se jezi nad armadnim vodstvom zaradi ravnokar objavljenih seznamov izgub, ker se je še le zdaj izvedelo, da se v bolnišnicah oskrbuje nič manj nego 498.000 ranjencev. Lyonski „Republican“ piše: Nikomur ni jasno, kakšen namen zasleduje naša vlada z dosedanjjo prakso prikrivanja. Ali ni vedela, da mora priti dan, ko bo ljudstvo vprašalo: kako pride to, da so vsa javna poslopja na Francoskem postala bolnišnice? Danes se natančno ve, da v tem pol milijonu še niso všteti oni ranjenci, ki so v privatni oskrbi. 300.000 ujetnikov smo izgubili po tujih poročilih. Če vzamemo število mrtvih najmanj 300.000, tedaj ima Francoska danes že 1.200.000 izgub.

(Ruski vojaški kopališčni vlak.) Iz Petrograda poročajo: Ruska vojna uprava je poslala na fronto poseben vlak, ki je urejen kot kopališče. Na dan se lahko koplje 1200 mož. Vojaki prihajajo na 40 vrst daleč, da se skopljejo. Nekateri regimenti pa se pri tej priliki nočejo dati obriti, češ, da bi se jih Nemci potem ne bali toliko.

(Poročni prstan rešitelj življenja.) Četovodja Norbert Modrak, ki se bojuje na južnem bojišču, se je na čudovit način rešil gotove smrti. Nekega jutra, ko so začeli napadati Srbe, se je Modrak ranil ob zlomljeni veji na prstancu, vsled česar je vzel poročni prstan s prsta ter ga nataknil na sredinec leve roke. Deset minut nato je opazil Modrak, ki je vodil patroljo, sovražnika. Tedaj prifrči krogla, ki je bila namerjena proti čelu Modrakovem. Zadel je najprvo poročni prstan, ga razdrobila ter se nato odbila. Modraka je le lahko oprasnila na sencih. Če bi Modrak ne imel prstana na roki, bi ga krogla zadela naravnost v glavo in ga usmrtila.

(Obolel kardinal.) Rimski „Giornale d' Italia“ poroča, da je obolel kardinal van Rossum, vendar se je njegova bolezen takoj okrenila na bolje. Vročica je ponehala, stanje je zadovoljivo. Čim je papež izvedel o bolezni kardinala, si je takoj dal o njegovem stanju poročati. Cesar Fran Josip in nemški cesar sta zaprosila za brzjavne vesti o zdravstvenem stanju kardinalovem.